

РЕШЕНИЕ

№ 8888

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 02.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11777** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. И. С., [ЕГН], с адрес [населено място],[жк],[жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка (ЗППАМ) №23-0280-000105/13.09.2023 г. по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП на ВПД Началник РУ към ОДМВР Шумен, РУ К., с която на М. И. С. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети регистрационните табели на л.а. „А. Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

В жалбата се навеждат доводи, че ЗППАМ е неправилна и незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяна на оспорената заповед.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. С писмена молба от процесуален представител поддържа жалбата и претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – ВПД Началник РУ към ОДМВР Шумен, РУ К. не се явява и не се представлява. В придружителното писмо към административната преписка излага съображения по съществуващото на спора и моли ЗППАМ да бъде оставена в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа

страна:

С обжалваната Заповед ЗППАМ №23-0280-000105/13.09.2023 г. на М. И. С. е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП – прекратяване на регистрация на пътно превозно средство –лек автомобил „А. Р.“ за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №011778399 и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

Според мотивите на Заповед ЗППАМ №23-0280-000105/13.09.2023 г. на 12.09.2023 г. около 13: 15 ч. в [населено място], обл.Шумен, [улица], до до.№45, движещ се в посока от [населено място] към [населено място], водачът на л.а. на С. – П. Г. П., не притежава СУМПС валидно за територията на РБ – водачът е български гражданин и управлява с чуждестранно национално свидетелство /СУМПС издадено от Обединено кралство Великобритания с номер №РОРОВ806055PG9UG 12/, без да е подменена след пребиваване повече от 3 месеца в Република България. На основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП на водача е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 183584/12.09.2023г., като е направена преценка, че са налице и материално-правните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП за прилагане на ПАМ – прекратяване на регистрация на ППС, на основание чл. 22 от ЗАНН.

Заповедта за прилагане на ПАМ е връчена срещу подпис на жалбоподателката на 13.11.2023 г. видно от приложената разписка на л. 8 от делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

С жалбата се оспорва индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, спрямо което е приложена принудителната административна мярка и засегнато с издаването на оспорената заповед, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Обжалваната заповед е издадена от компетентно длъжностно лице по смисъла на чл.172, ал.1 от ЗДвП в кръга на предоставените му правомощия, в законоустановената писмена форма и при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана от фактическа страна с описаните в АУАН фактически обстоятелства. Изрично са цитирани и приложимите законови разпоредби, регламентиращи условията за налагане на ПАМ – чл.171, т.2а, б. “а“ от ЗДвП. Не се констатира съществени процесуални нарушения, които да рефлектират на валидността и обосноваването на ПАМ.

Не е налице и нарушението във връзка с липсата на мотиви при определяне на срока на ПАМ. Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП ПАМ от този вид се прилага за срок от 6 месеца до една година. В случая органът е определил минимално регламентирания в правната норма срок, което не налага излагане на допълнителни съображения. Срокът е законово установен и определен в минималните и максимални времеви граници, като органът няма правомощие да излиза извън така очертаната времева рамка. В нейните вътрешни очертания обаче органът разполага с оперативната самостоятелност да избере според конкретния случай продължителността на приложената ПАМ, така че в най-пълна степен да бъде удовлетворена присъщата ѝ превантивна цел. В този аспект единствено в хипотезата на надхвърлена минимална продължителност на мярката от 6 месеца е необходимо конкретно излагане на мотиви. Независимо от липсата на основанията по чл. 146, т. 1, 2 и 3 АПК, съдът намира, че оспорената заповед е материално незаконосъобразна.

Заповед №23-0280-000105/13.09.2023 г. е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от

ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

Наложена на жалбоподателката принудителна административна мярка е в хипотезата на чл. 171, т.2а, б. "а", предл. последно от ЗДвП – на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което е неправоспособен водач. Спорният по делото въпрос е дали свидетелството за управление на МПС, притежавано от П. П. е валидно, с оглед приложението на нормата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

В случая СУМПС на водачът на МПС е издадено на 06.02.2018г. от Обединено кралство Великобритания и е със срок на валидност – 02.01.2028 г. В този смисъл може да се направи заключение, че към момента на издаването му, не е влязло в сила Споразумението за оттегляне, публикувано в Официален вестник на ЕС на 31.01.2020г. Съгласно Споразумението, правото на Съюза ще продължи да се прилага за О. кралство и на територията му за "преходен период", продължаващ до 31 декември 2020 г. Споразумението за оттегляне е издадено в преходния период и правото на Съюза се прилага за О. кралство в този преходен период, поради което свидетелството за управление на МПС е приравнено на издадено от държава-членка на Европейския съюз. СУМПС съответства напълно на приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006 г. относно свидетелствата за управление на превозни средства. По силата на Споразумението за оттегляне Директива 2006/126/ЕО е приложима и в Обединено кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания

взаимно признават, издадените от тях СУМПС.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г., със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл на официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Б. /https://www.mvr.

bg/%D0%B1%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%B7%D0%B8%D1%82/%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F%D0%B7%D0%B0%D0%B1%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%B7%D0%B8%D1%82/%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F%D0%B7%D0%B0%D0%B1%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%B7%D0%B8%D1%82/ , е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от О. кралство Великобритания, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и Великобритания, след края на преходния период и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, компетентният и орган – Министерство на вътрешните работи е предоставил публична информация, че тези СУМПС ще се третираат като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В настоящия случай е безспорно, че свидетелството за управление на МПС на водачът на автомобила е издадено от Обединено кралство Великобритания на 06.02.2018 г. и е със срок на валидност 02.01.2028 г., затова по силата на Споразумението за оттегляне, Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство след края на преходния период и официално обявление на МВР, по силата на чл. 13 от АПК и на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, то представлява валидно свидетелство за управление на МПС за категориите, посочени в него на територията на Република България.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

При този изход на делото и при липса на възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира за основателна претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за изплатено възнаграждение на адвокат, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие в размер на 350 лв. и 10 лв.- държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка №23-0280-000105/13.09.2023 г. по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП на ВПД Началник РУ към ОДМВР Шумен, РУ К., с която на М. И. С. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети регистрационните табели на л.а. „А. Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] ..

ОСЪЖДА ОДМВР Шумен, РУ К. да заплати на М. И. С., [ЕГН], сумата от 360 /триста и шестдесет/ лв., представляваща направени съдебни разноси.

Решението, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, не подлежи на обжалване.